

under Overveieelse, hvilket Bederlag der definitivt kunde være at bestemme. Dette blev taget til Følge ved den ovennævnte Resolution af 13de December 1843; men da Normalreglementet af 13de November 1844 udkom inden Aarets Forløb, er siden Intet foretaget ved denne Sag. Det maa nu efter Comiteens Formening anses for afgjort, at hiint Minimum af Bederlag efter den vundne Erfaring om Arbejds Omfang, især efterat Universitetets og Communitetets Formue, der 1843 ansloges til en Værdi af omtrent 5,600,000 Rd. foruden samtlige Bygninger og Landsbykirker, er voxet til et meget større Beløb (ikke blot ved Eiendommenes indre Værdiforhøielse, men i Capitalmasse), ikke staaer i noget passende Forhold til Forretningerne og Ansvaaret, og naar Comiteen indskrænker sig til at foreslaae en Forhøielse fra 200 til 300 Rd. for hver af Inspectores qvæsturae, er dette efter dens Mening ogsaa nu Minimum af det Passende. Efter hvad der saaledes i det Enkelte er foreslaaet, vilde Udgiften for Dvæsturens Personale, naar Forslagene traadte i Kraft med næste Finantsaars Begyndelse, lide følgende Tilvæxt og Afgang (i Penge ved Omfrøining til Byg):

	Rd.	Dr. Byg.
for Inspectores qvæsturae	+ 200	
— Dvæstor	+ 90	
— Bogholderen	÷ 150 + 75	
— Kassereeren	÷ 100 + 75	
— Kassecontrolløren	÷ 300 + 75	
— Assistenten og Striverne	÷ 540 + 150	
— Budet	÷ 200 + 50	
	÷ 1090 + 515	

Med andre Ord, der viser sig, naar Bygget regnes til 4 Rd. Lønden, en Forøgelse af 970 Rd. Af denne Forøgelse vilde efter de hidtil fulgte Regler Halvdelen falde paa Communitetet. Men der turde være al Anledning til ved denne Leilighed at søge Forholdet imellem Universitetet og Communitetet med Hensyn til Dvæsturudgifter ordnet paa en anden Maade end den nuværende. Hidtil have nemlig Udgifterne til den fælles Dvæstur været fordeelte mellem disse Stiftelser efter et høist indviklet

og minutiøst Forhold, idet nogle Udgifter bæres af hver Stiftelse for sig, andre deles ligeligt, andre efter ulige Proportioner. Dette voldte imidlertid mindre Uleilighed, saalænge Gagerne, den betydeligste Dvæsturudgift, vare faste Størrelser eller dog kun undtagelsesvís undergik Forandring, hvorved da tillige toges Bestemmelse om Fordelingen af Tillægget (som ved Finantsloven for 1856—57), der da blev en fast Regel for de næste Aar. Men det af Comiteen foreslaaede Alberstillægsystem medfører, at Gagerne blive af varierende Størrelse efter de succesvít opnaaede Tjenesteaar for hver enkelt Embedsmand, og der vilde derved opstaae et næsten hvert Aar tilbagevendende brydsomt Arbejde med Fordelingen af Udgiften. Det ligger nær at undgaae dette ved eengang for alle at fastsætte et simpelt Forhold, hvor efter samtlige Dvæsturudgifter, forsaavidt de ikke dækkes af Tilskud andensteds fra, under Et fordeles mellem Universitetet og Communitetet. Og Comiteen tager da ikke i Betænkning at foreslaae en ligefrem Halvering af Udgiften imellem begge Stiftelser, hvorved rigtignok Communitetet kommer til at udrede noget mere end hidtil, men ikke noget Beløb, der i mindste Maade kan være byrdefuld for denne Stiftelse, medens Universitetets Midler maae anstreges for at kunne tilveiebringe den aldeles nødvendige Gageforbedring. Til Dvæsturudgifter er i Finantsloven for 1856—1857 bevilget:

	Rd.	ß
Hertil tilskyder den polytechniske Læreanstalt	100	
Sorø Academi	440	
Skoiefonden	440	
Metropolitanskolen	200	
Seminariifonden	312	
Frue Kirke	80	
	1572.	

Af det Øvrige 9183. 32.
afholdes af Afgiften af Legaterne 1450.

Af Resten 7733. 32.
udreder Universitetet 4408 Rd. 32 ß, Communitetet 3325 Rd. Efter Comiteens Forslag vilde for næste Aar Beløbet for disse to Stift-